

handling i et Udvalg. Jeg personlig har aldrig været i Tvivl om, at Kager var tilberedte Spisevarer, idet man ikke kan nægte, at de ere tilberedte, før de sælges ud af Huset, og heller ikke, at de ere Spisevarer. Derfor har Højesteretsdommen heller ikke forundret mig, den var i Virkeligheden ganske naturlig.

Det Lovforslag, som nu foreligger, vil jeg anbefale, fordi jeg tror, at der her er truffet en gylden Middelvej, som gør det muligt at faa Butikkerne lukkede noget tidligere end sædvanligt, og hvorved de Mennesker, som først lukke Kl. 8 og derefter forlade deres Forretninger, faa Lejlighed til, hvis de ønske det, at tage Kager med hjem til deres Familie. Den Maade, hvorpaa Lovens Bestemmelse hidtil har været praktiseret, har efter min Mening været meget ubehagelig, thi det er næsten umuligt for en Konditor at passe paa, om en, der køber 8 Kager, nøjes med at spise de 2, men putter de 6 i Lommen eller i en medbragt Citytaske — den kan jo være meget lille. Jeg tror, det er en meget heldig Affattelse, Lovforslaget har faaet, og jeg tror ikke, som det ærede Medlem fra Roskilde (H. Nielsen), at det vil kollidere med de mindre handlendes Interesser, thi de mindre Brødudsalg ere jo væsentlig baserede paa Handel med almindeligt Brød og Wienerbrød, og de Bagere, som ikke have Kagebageri ved Siden af, kunne ikke paa nogen Maade føle sig brøstholdne, idet de andre ikke faa Lov til at sælge andet end tilberedte Spisevarer, i dette Tilfælde Kager. Jeg tror altsaa ikke, man træder nogen for nær ved at vedtage Lovforslaget. Jeg tillader mig at anbefale mine Grøpæfæller at stemme for det, saa at vi kunne faa det hurtigt igennem.

Alfred Christensen: Det er ganske interessant at høre denne Diskussion om, hvad der er tilberedte Spisevarer og hvad ikke, og se to saa højværdige Institutioner som Københavns Kriminal- og Politiret og Landets Højesteret ogsaa være uenige derom. De ere uenige, der er i Tvivl i deres Sind, men det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) havde ikke Spor af Tvivl i sit Sind, han vidste bestemt, at Kager var tilberedte Spisevarer. Det er et af de faa Tilfælde, hvor jeg har hørt en Mand udtale sig direkte og med fuld- stændig Vished om, hvad der var Spisevarer og hvad ikke. Vi have et gammelt Eksempel paa, at en Mand har udtalt sig med Bestemthed derom, men saa skulle

vi gaa saa langt tilbage som til Johan Herman Wessel. Han udtalte med Bestemthed:

„At Kærlighed er ikke Had,
Øg Smørrebrød er ikke Mad,
Det er, hvad jeg for Tiden véd,
Om Smørrebrød og Kærlighed.“

Nu har Wessel her i Tinget faaet en værdig Efterfølger fra Slagelse, og det kan være meget godt. Men Sagen kommer jo ikke sin Afgørelse nærmere, hvad enten Kager er Mad eller „tilberedte Spisevarer“.

Ulykken er nemlig den, at vi have her — „vi“, det er Lovgivningsmagten — en vis Tilbøjelighed til at lovgive paa Omraader, vi helst skulde holde os borte fra. Vi lovgive, som om det var vor Opgave at indskrænke Næringslivet og gøre det vanskeligt for Folk paa en ærlig og honnet Maade at tjene deres daglige eller aftenlige Brød. Vi gøre det som Regel under Etiketten: Arbejderbeskyttelse, Beskyttelse af Medhjælpere i Forretninger, og saa gaa vi gladelig med baade til Helligdagslov og 8-Lukningslov, og hvad det hedder alt sammen, og saa komme Konsekvenserne. Den Konsekvens, som vi nu staa overfor, skriver sig fra Loven i Fjor om 8-Lukningen. Den højtærede Indenrigsminister har udtrykkelig sagt, at det foreliggende Spørgsmaal har absolut intet at gøre med Beskyttelse for Medhjælperne, thi de skulle være i Konditorbutikkerne i samme Omfang, hvad enten de maa sælge ud af Huset, eller de kun maa servere for deres Gæster, de skulle være til Stede for at servere Gæsterne Kager paa en Tallerken. Men den næringsdrivende skal ske al Landens Ulykke ved Københavns Kriminal- og Politiret og andre dertil indrettede Institutioner, hvis han sælger Kagerne til Folk, der ikke ville spise dem paa Stedet!

I Fjor saa jeg med megen Skepsis paa og udtalte mine Betænkeligheder over Lovforslaget. Saaledes som det nu foreligger ændret, ser jeg ogsaa paa det med nogen Tvivl, idet jeg ikke rigtig er vis paa, om det er et stort Gode eller blot et lille Gode, som opnaas derved. Jeg kan se, at der er nogle, der have opnaaet et Gode, det er de Folk, som have erhvervet Borgerskab som Konditor, idet de have faaet slaaet fast ved Højesteret, hvad der skulde synes en Selvfølge, at naar en Mand laver en Kage, har han Lov til at sælge den, til hvem han vil, naar han vil, og hvor han vil. Det skulde være en Hovedregel for vort Næringsliv, at vi ikke hindre Folk i at udøve deres borgerlige Næring, saa at de kunne føde Kone og Børn der-